

Staats- und
Universitätsbibliothek
Bremen

Gefördert durch

Deutsche
Forschungsgemeinschaft

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

**DFG-Projekt "Personales Gelegenheitsschrifttum in der SuUB
Bremen (16. bis 19. Jhd.). Digitalisierung und Erschließung."**

**Rector & Professores P. Illustris Scholæ Bremensis
Lectori S.**

Hake, Heinrich Friedrich

[Bremen], 1745-06-30

VD18 90857372

Staats- und Universitätsbibliothek Bremen

Signatur: brem.a.0619-52

[urn:nbn:de:gbv:46:1-181096](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:46:1-181096)

RECTOR & PROFESSORES P. ILLUSTRIS SCHOLÆ BREMENSIS LECTORI S.

Praclarum quidem maximèque optabile multividetur, in crebriori urbis hominùmque frequentia degere, imprimis cum praeter alia, quae in de manant comoda, hoc pacto magis opportuna occasio suppeditetur Reipublicae plus uno modo interveniendi: at non delinunt tamen omni tempore, qui seculum honestumque otium illi quàm agillimè praerulerunt. Hoc non solum illud vix genus, cui se quondam Patriarchae tradiderunt, sed & quod ethnici inter expetendas aureae aetatis felicitates numerant, secundum decantatum illud HORATII: *Beatus ille qui procul nequitia, ut praeferat gens mortalium &c.* Nec paucis sanè praerogativis id se commenda. Neque enim hac ratione tantum licet, mentem variarum rerum cognitione liberius excolere, quin ipsi illis, quae hoc vitae institutum comitantur, circumstantiis, in creaturis resplendentem ubique sapientiam, poëtam atque bonitatem indices rimari atque adorare, sed & animi quietem ac tranquillitatem, moleis modis pericere. Multi autem & sunt, ut idcirco summus & PHILOSOPHUS & ORATOR de Offic. Lib. I. c. XX. & fuerunt, qui eam quam dico, tranquillitatem exponunt, à negotiis publicis se removerint, ad otiumque perfungerint. In his & nobilissimi philosophi, longique principes, & quidam homines sancti & graves, nec populi nec principum mores ferre possunt: vixeruntque immixti in agris, delectati re sua familiari. His idem propositum fuit quod regibus, ut ne quid re egerent, ne cui parerent, libertate uterentur ejus proprium est, sic vivere, otiosi. Quod si maiores hominum societates, majoribus vitis, ut experientia testatur, laborare solent, quae in illis viventes difficultas vitatur, praecipue ubi ea ferè in consuetudinem abierunt, ne facilis se ab iisdem immunitatem servabit, qui extra tale commercium degens, quotidianis tentationibus non est expositus. Non minus idem tam adulatorum periculosos laudes, quibus marum corrumpuntur animi, quam male adfectorum invidiam, quae virtutem perpetuo comitari & optimis quibusque agere facere atque nocere solet, rectissime effugiet. Unde Sarmatica documentale haec, Sarbivius, solitudinem suam excoluit non verè minus quàm eleganter canit, Lib. IV. Od. XII. *ne melius tegat privata virtus, & popularia nunquam volarum per ora celsa sua laude testum.* Seneca laudem si meruit, vult audire virtus, tutius invidi lingua nramur: propinquo levius amat comes ire livor. Neque interea temporis, qui non fugi laboris, dabit aiorum quin & ipsius Reipub. commoda promovendi defectu hoc vivendi genus elegit, sed divina potius providentia novum sequitur, quin & ipsius hujus vitae rationem prudenter insinuat, idcirco boni civis officia negligere, aliis aut ipsi quoque Reipublicae parum prodesse, minorique adeo laude dignis censeri potest. Habet, enim, ut optimè testatur SENECA, de tranquill. anim. Cap. III. ubi se etiam in privato laetare explicat magnus animus. Si nempe, ita delinuerit, ut ubique que etiam suum absconderit, prodesse velit & singulis & universis, ingenio, voce, consilio. Nec enim solum Reipub. prodest, qui candidatus extrahit, & tuetur res & de pace bellique cunctis, &c. Potest ergo, ut idem, de Otio Sapientis Cap. XXX. scribit, illud beatum otium exigere virtutem, quae evertitur etiam quietissimis possunt. Hoc nempe ab homine exigitur, ut propti bonitatis, si fieri potest, multis: si minus paucis: si minus proximis: si minus sibi. Nam cum se otium ceteris, commune agit negotium. Quomodo qui se deteriores facit, non sibi tantummodo nocet, sed etiam omnibus eis quibus melior factus, prodesse potuisset: sic si quis bene de se meretur, hoc ipso alii prodest, quod illis profuturum parat. Non male haec in istum quadrant, cuius fumus hodie ducitur, utpote qui & civibus quondam patriae suae profuit, & in Principum aulis eminentiores dignitates sine laude sustinuit, abundèque adeo ostendit, se nec laborem subterfugere velle, nec eadem ferendo imparem esse, sed deinde tamen, ita rem moderante summi Numinis providentia, in amissio praedio, secessu honesto, virique à negotiis forensibus officisque auticis liberà, per plures annos suum maluit, ne sic tamen otiosus unquam, sed & suorum commodis invigilans, & aliis quae semper intervenire paratus. Erat is Vir Nobilissimus atque Consuetissimus HENRICUS FRIDERICUS HAKE, U. J. D. Consularum Patrum Celebratissimus & Judex hereditarius in Borgfeld, nobilissimè stemmate clarisque Majoribus Asiet A. clabcl. XXIII. ipsi kalendis Septembris in lucem editus, Patre quidem Viro Praeabili atque Eruditissimo, CHRISTIANO HAKE, JCo. quidam alii Frisia Orientalis Adfessori Excellentissimo, iidemque hereditario iudice in Borgfeld: Matre, Nobilissima atque Praestantissima Matrona METTA HUNEKENIA. Avam paternam jam habuit, Virum & generis nobilitate & munerum dignitate maximè insignem, ROBERTUM HAKE Capitulum ad D. Wilhadi & Stephani hinc loci Decanum, Illustrissimo Duci Brunsvicensi & Lüneburgensi Friderico, ut & Serenissimo Comiti Oldenburg. & Delmenhorst. ad XLV. annos à consiliis intimis & Cancellariis, nec non liberæ & secularis Abbatiae Bassamentis Canonicus Sen. in eoque Judex hereditarius in Borgfeld. Aviam, Nobilissimam atque Laudatissimam REBECCAM A CAPPELN, Nobilissimi Consilii atque Amplissimi HENRICI A CAPPELN, U. J. D. primi Episcopi Osnabrugensis, dein Archi Episcopi Bremensis Consilarii & Praepositi Neowaldensis, tandem Reip. Bremensis Senatoris, & T. T. ILSÆ BRINCKIÆ filiam. Praeterea, T. T. ROBERTUM HAKE, Decanum Capitulum huius urbis Wilhadi & Stephani, nec non Illustris Ducis Brunsvicensis & Lüneburgensis ut & Comitis Hovenis & Lippitiae Consiliarium intimum & Cancellarium. Praeterea, T. T. METTAM BRANDIS, Magnifici Consilii & JCo. Johannis Brand & T. T. Gese Meiers filiam. Aviam, T. T. JOHANNEM HAKE JCo. Comiti Hoveni ad XLIX. annos à consiliis intimis & Cancellariis, filium Johannis Hake hereditarii Domini in Vorfeld comitatus Zutphanensis, & Margaretha von Haren. Aviam, T. T. ANNAM GARBROUS T. T. Roberti Garbrous, Comiti Hoveni à Consiliis & Margaretha Hertze filiam. Matremque genus non minus illustribus nominibus inclum suum. Avus enim ipsi inde oblige Vir Nobilissimus atque Amplissimus, JACOBUS HUNEKEN, U. J. D. & Reip. patriae Senator. Avia, Nobilissima & Celebratissima, MARGARETHA ZOBELIA, T. T. Henrici Zobelii, Magnarii ex praecipuis & nobilibus Collegii Seniorum membri, & T. T. Anna Klampke, filia. Praeterea, T. T. GOTHARDUS HUNEKEN, iidem Negotiator florantissimus & Collegio Seniorum adscriptus. Praeterea, T. T. METTA BOBART, filia T. T. Jacobi à Bobarti, Senatoris meritisissimi, & T. T. Wimmels Episcopi, Magnifico Consilio Elardo Episcopo nata. Ut tam insignium Majorum decus atque famam noverit, immò curi illam à parvulo educere ceperunt optimi parentes, at non diu illi hac felicitate frui licuit, dum hi ipsi jam maturè in infantia ereperit. Pensare autem hanc iacturam annis tunc, quæ proximè propinquitate iur duxit, à quibus huc in scholam publicam missus, absoluto ejus curriculum A. clabcl. XCI. non vulgari laude ad recitationes publicas admissus est. Postquam litterarum ab humanitate noverit cum studiis philosophicis sub Clarissimis Professoribus, SAGITTARIO, TABINGIO atque SCWELINGIO strenuè iustit, iuri addiscendo semet tradidit, ubi utinam discipulū Celebratissimorum Virorum ALBERTI MEIERI & WILHELMII HUPEDENII. Hinc iactis feliciter fundamentis A. clabcl. XCV. ad augendam Doctrinæ copiam Francfortum ad Oderam transit, ubi & summos Viros Illustrum HENRICUM COCCJUM & MARCUM RHODE sedulo audivit, donec A. clabcl. XCVIII. Halam pergeret, ubique Clariss. STRYCKII, THOMASII atque BODINI ulteriori institutione frueretur, tandemque se, Aulas Saxonicas atque Casselas in transitu invisens Marburgum & Gießen conferebat. Inde postmodum viâ Francfort ad Menum Ultrajectum profectus, illic atque ac Lugdunum in Batavis ad tempus haesit, praclarisque JCois ECKIO, VITREARIO, NODTIO & VOETIO familiaris innouit. Lustro autem dein propitius universo Belgio, per Itebantiam atque Flandriam ad Gallos tendit, & postquam aliquandiu Parisiis & Aureliae subsistit, Burdigalam, portus maritimos atque Academias perstravit, non verò Tolosâ per cinalem ad Montem Pessulam, atque Massiliam, dein per Avinionem, Aradionem atque Lugdunum, Genevam & Lausonium, pergens, per Helvetiam, Argentinum, Spiram atque Heidelbergam tandem Werlariam petit. Hic cum ad praxin cameralem se aliquo tempore spatio adplicasset, per Hassiam, Silyam Hercyniam, Saxoniâ & tractum Lüneburgensem A. clabcl. X. fosses Bremam rediit. Mox eodem adhuc anno Franekeram excurrere, habuit Dissertationem publicè inauguralem de vacua possessionis alienatione, supremos in utroque iure mores summo suo merito consecutus est. Inde ab illo tempore hinc loci Doctrinæ, quam sibi comparaverat, thesauros in aliorum usum, utilem civibus in foro operam navando, explicare coepit, hinc sub initium A. clabcl. IV. à Serenissimo Landgravio Hassiaco Homburgensi Friderico, consilii iustici adinvenit, cui muneris in annum secundum atque summâ fide preiuit, cum negotiorum solummodo Bremam commens, optatam occasum invenit sponsalia incedi cum Nobilissima uxoribus fratre sui de oribus exoritur Matrona ANNA COCHIA, filia Viri Consilii, Amplissimi HENRICI COCH U. J. D. & Senatoris, non Nobilissimi HELLE MEIERI, (quæ deinde prore hoc marito satis fundit, altero connubio iuncta est Viri Magnifico Consilio Amplissimo MELCHIORI SCHWELINGIO, JCo. ex praecipuis urbisque patriae Consiliis primis) Pari verò & Haver. atque Gieb. HIERONYMI GUILIELMI SNABELII, SS. Theol. D. & Prof. ad univ. D. Augusti Pastoris meritisissimi, tunc temporis stetit, quæ & secuta mox A. clabcl. VI. a. d. XX. Jul. sept. iustitior consummavit, itaque impetrat à Serenissimo Principe honorificè dimissione, hic loci domicilium suum erexit. Duravit hoc conjugium, sed improle conjugium utique in novum annum, dum dignissima hac uxor A. clabcl. XV. a. d. X. April. morte erepta est. A. clabcl. XXII. a. d. XXVII. Od. secundis votis filii parit Nobilissimum atque Celeberrimum Virum ANNAM AM ENDE, Viri Nobilissimi atque Expressissimi PHILIPPI ENOLII AM ENDE, Comitis Palat. Caes. Med. Doct. & Physici huius urbis, & T. T. LUCIE A LINE filiam. Perstitit hoc conjugium non solum ad XXIII. annos, sed & sex liberis ditatum est, ex quibus i. major natus Viri Anna, tum i. Roberti Christiani & 4. altera Anna maturè doctissima, totidem autem intermedii, puta 2. Maria Friderica, juris Socraticus neque diligentia neque modestie laude ulli facile aberi concedatur, i. Virgilia Virgo Clara Licia, & 4. Johanna Philippa, elegantiorum litterarum Studiosa iidem indoluit, Dei beniguitate adhuc in solatium carissimæ matris superant. Ad vitam Defuncti quod attinet in consilio huius alterum ab omni casu, nisi comitate morumque honestate sibi omnium facile cum quibus versabatur animos devinxit. Quam sincerâ pietate Deum coluerit, quam assiduus in audiendo legendoque verbo Defuncti, quanto candore cum aliis versatus sit, quam misericordem erga egenos, quomodo officiosum erga omnes consilium suum expetentes, se praebuerit, testatur qui cum illo propius versati sunt. Quædam quidem sunt valetudine, sed quam parum illi scire liceat, exemplum ejus docere potest. Cum enim nuper Veneris die, XXV. mensis Junii, praedium cum suis fosses valcosque, quantum videbatur, summis, sub iustis precibus apoplexiæ tangebatur, ita ut omnem linguarum membrorumque dextri lateris usum penitus amitteret, & licet nulli op. medica pateretur, tandem tamen recuperare nullo modo liceret, quin potius cum sequebatur deque medicamentis deplutius posset, vires omnes ita absorberentur, ut a. d. XXX. Julii inter 6. & 7. maturam annos natum LXXI. & X. mensis viam cum mox e commutaret. Conducitur hodie in ad. D. Augusti ossa Sepulchro in spe beate resurrectionis. I. Lector & sine modo mori dicit, uti mora importat opprimet. V. P. P. Brem. a. d. III. Jul. clabcl. XI. V.

RECTOR & P
ILLUSTRISSIMO
RECTOR

vestrum quidem maximeque optabile malis

the first of these. Down collected data affixed in authentic legends, verba Dei

Consistent results in both studies

RECTOR & PROFES ILLUSTRIS SCHOLAE BR LECTORI S.

ræclarum quidem maximèque optabile multis, in crebri
 inprimis cum præter alia, quæ in de manant commoda, hoc pacto maxime optabile
 tamen omni tempore, qui secessum honestumque otium illi quam longissime persequantur. Hoc
 runt, sed & quod ethnici inter expetendas aureæ ætatis felicitates numerant, laudis decus
 gens mortalium &c. Nec paucis sanè prærogativis id se commendat. Neque enim hac ratione
 quin ipsis illis, quæ hoc vitæ institutum comitantur, circumstantiis, in in cruenta cõpensatione
 atque adorare, sed & animi quietem ac tranquillitatem, multis modis persequere. Nihil enim
 Lib. I. c. XX. & fuerunt, qui eam quam dico, tranquillitatem expetant, a negotiis se
 longèque principes, & quidam homines severi & graves, nec populi nec principum mores ferre possunt: turbaque
 regibus, ut ne quâ re egerent, ne cui parerent, libertate uterentur cujus proprium est, sic vivere, ac ceteris. Quia maiores
 solent, quæ in illis viventes difficilius vitant, præcipue ubi ea ferè in consuetudinem abierunt, longe facilius in istis
 tationibus non est expositus. Non minus idem tam adulatorum periculosas laudes, quibus multum committuntur
 optimis quibusque agrè facere atque nocere solet, rectissime effugiet. Unde Sarmaticæ decus immortale juv. Sarmatice
 Lib. IV. Od. XII. *me melius tegat privata virtus, & popularia nunquam volaturum per ora celeris* inquit *laudis* virtutem. S
 mur: *propinquis levius amat comes ire livor.* Neque interea temporis, qui non fugâ laboris, studiis aliorum quæ & ipsius
 divinæ potius providentiæ nutum sequitur, quin & ipsius hujus vitæ rationem prudenter instruit, ab eo boni civis officio
 adeo laude dignus censeretur potest. Habet, enim, ut optimè testatur SENECA, *de tranquill. Animi* Cap. III. ubi si otium
 que otium suum absconderit, prodesse velit & singulis & universis, ingenio, voce, consilio. Nec enim si otium
 Potest ergo, ut idem, *de Otio Sapientis* Cap. XXX. scribit, -- *illud beatum otium exigere virtutum cultus, quæ ex otio
 fieri potest, multis; si minus paucis; si minus proximis; si minus sibi.* Nam cum se utilem ceteris efficit, communis est negotii
 omnibus eis quibus melior factus, prodesse potuisset: sic si quis bene de se meretur, hoc ipso aliis prodest, quod illi præstatum
 pote qui & civibus quondam patriæ suæ profuit, & in Principum aulis eminentiores dignitates non sine laude subit, ab
 rendo imparem esse, sed deinde tamen, ita rem moderante summi Numinis providentiâ, in arduissimo prædio, secunda
 annos frui maluit, ne sic tamen otiosus unquam, sed & suorum commodis invigilans, & aliis quoque semper interesse
 RICUS HAKE, U. J. D. *Causarum Patronus* Celebratissimus & *Judex hæreditarius* in Borgfeld, prænobis hunc
 lucem editus, *Patre* quidem *Viro Prænobili* atque *Eruditissimo*, CHRISTIANO HAKE, J.Cto & *Ordicæ* aulicæ Fratr. Ord.
Matre, *Nobilissimâ* atque *Præstantissimâ* *Matronâ* METTA HUNEKENIA. *Avum* *paternæ* *gentis* *habuit*, *Virum* & *g*
 HAKE *Capitulorum* ad D. Wilhadi & Stephani hîc loci *Decanum*, *Illustrissimo* *Duci* *Brunsvicensi* & *Luneburgensi* *Frider*
consiliis *intimis* & *Cancellarius*, nec non *liberæ* & *Secularis* *Abbatiae* *Bassumensis* *Canonicus* *Senior* *diuturne* *Judex* *hæred*
 CAM A CAPPELN, *Nobilissimi* *Consult* atque *Ampliss.* HENRICI A CAPPELN, U. J. D. *primus* *Episcopi* *Osnabrugen*
tandem *Reip.* *Bremen* *Senatoris*, & T. T. ILSÆ BRINCKIÆ *filiam*. *Proavum*, T. T. ROBERTUM HAKE, *Decanum*
Brunsvicensis & *Luneburgensis* *ut* & *Comitis* *Hovensis* & *Lippiaci* *Consiliarium* *intimam* & *Cancellarium*. *Proavum*, T. T.
Gese *Meiere* *filiam*. *Abavum*, T. T. JOHANNEM HAKE J.Ct. *Comiti* *que* *Hoven* *ad* *XLIX* *annos* & *consiliis* *intimis*
comitatûs *Zutphanien* *sis*, & *Margarethæ* *von* *Haren*. *Abaviam*, T. T. ANNAM GARBROICK T. T. *Roberti* *Garbroick*
genus non minus *illustribus* *nominibus* *inclutum* *fuit*. *Avus* enim *ipsi* *inde* *obtig* *Vir* *Nobiliss.* *Ampliss.* *ac* *Consili*
ac *Celebratiss.* MARGARETHA ZOBELIA, T. T. *Henrici* *Zobeln*, *Magnarii* *ex* *præcipuis* & *speciosis* *Collegii* *Seniorum*
 NEKEN, *itidem* *Negotiator* *florentiss.* & *Collegio* *Seniorum* *adscriptus*. *Proavia*, T. T. METTA A BOHANT, *filia* *T*
gnifico *Consule* *Elardo* *Eschbio* *nata*. *Ut* *tam* *inlignium* *Majorum* *decus* *atque* *famam* *tueretur*, *ut* *curi* *illam* *a* *par*
licuit, *dum* *hi* *ipsi* *jam* *maturè* *in* *infantiâ* *erepti*. *Pensare* *autem* *hanc* *jacturam* *annisi* *sunt*, *quibus* *periculi* *propinquo*
riculo *A. clolccXCI.* *non* *vulgari* *laude* *ad* *recitationes* *publicas* *admissus* *est*. *Postquam* *literis* *que* *ab* *hominibus* *noce*
 TARIO, TABINGIO atque SCWELINGIO strenuè litasset, juri addiscendo semet tradidit, utinamque discipuli Celestes
 Hinc jactis feliciter fundamentis A. clolccXCV. ad augendam Doctrinæ copiam *Francfurtum* *ad* *Oderam* *transiit*, ubi
 RHODE sedulo audivit, donec A. clolccXCVIII. *Halam* *pergeret*, ibique *Clariss.* STRYCKII, THOMASI atque BODIN
 Cassellas in transitu invisens *Marpurgum* & *Giesam* *conferret*. *Inde* *postmodum* *vis* *Francfurtum* *ad* *Mosam* *Libra*
risque *JCr* *ECKIO*, *VITRIARIO*, *NODTIO* & *VOETIO* *familiarius* *innoruit*. *Lustrato* *autem* *dein* *propius* *intento* *B*
aliquandiu *Parisiis* & *Aureliæ* *substitisset*, *Burdigalam*, *portus* *maritimos* *atque* *Academias* *perambulavit*, *tum* *re* *Thodo* *pe*
nem, *Arausionem* *atque* *Lugdunum*, *Genevam* & *Lausonium*, *pergens*, *per* *Helveriam*, *Argentoratum*, *Spiram* *atque* *Heidel*
aliquo *temporis* *spatio* *adplicuisset*, *per* *Hassiam*, *Sylvam* *Hercyniam*, *Saxoniam* & *tractum* *Luneburgensem* *atque* *Alte*
habitâ *Dissertatione* *publicâ* *inaugurali* *de* *vacuæ* *possessio* *alienatione*, *supremos* *in* *utroque* *jure* *summo* *non* *modo* *per*
paraverat, *thesauros* *in* *aliorum* *usum*, *utilem* *civibus* *in* *foro* *operam* *navando*, *explicare* *cœpit*, *ut* *curi* *illam* *a* *par*
aulicis *admoveretur*; *cui* *muner* *in* *annum* *secundum* *usque* *summâ* *fide* *præfuit*, *cum* *negotiorum* *suorum* *et* *fructuum* *commoda* *re*
coribus *exornatâ* *Matronâ* *ANNA* *COCHIA*, *filiâ* *Viri* *Consult.* *Ampliss.* HENRICI COCH U. J. D. & *Senatoris* *Reip.* *Bremen* *Mag*
Magnifico *Consultiss.* *Ampliss.* MELCHIORI SCHWELINGIO, J.Cto *ex* *præcipuis* *urbis* *que* *patris* *Consuli* *grav*
 D. Ansgarii Pastoris meritissimi, tunc temporis *viduâ*, quæ & secutis mox A. clolcccVI. a. d. XX. Jul. nuptiis
 erexit. Duravit hoc auspiciatum, sed improle conjugium usque in nonum annum, dum dignissima hæc tota
 junxit *Nobilissimam* atque *Leçtissimam* *Virginem* ANNAM AM ENDE, *Viri* *Nobiliss.* atque *Experientiss.* PHILIPPI AM ENDE, *Comit*
 Perstitit hoc conjugium non solum ad XXIII. annos, sed & sex liberis ditatum est, ex quibus i. major natus
 2. *Henricus* *Fridericus*, *Juris* *Studiosus* neque *diligentiæ* neque *modestæ* *laude* *ulli* *facile* *alteri* *concedens*, & *Vitæ* *Virgo* *Clariss.* *Le*
 Dei benignitate adhuc in solatium carissimæ matris superiunt. Ad vitam Defuncti quod attinet in confesso
 animos devinxisse. Quam sincerâ pietate Deum coluerit, quam assiduus in audiendo legendoque verbo Deum
 consilium suum expetentes, se præbuerit, testantur qui cum illo propius versati sunt. Gaudebat quidem firmi
 XXV. mensis Junii, prandium cum suis sospes valensque, quantum videbatur, sumisset, sub ipsis precibus
 licet nulli opi medicæ parceretur, eundem tamen recuperare nullo modo liceret, quin potius cum neque
 matutina annos natus LXXI. & X. menses vitam cum morte commutaret. Condentur hodiè in æde D. Ansgarii
 mat. V. P. P. Bremen a. d. III. Jul. clolcccXIV.

PROFESSORES P. SCHOLAE BREMENSIS LECTORI S.

videtur, in crebriori urbis hominúmque frequentia degere, ne opportuna occasio suppeditetur Reipublicæ plus uno modo inserviendi; at non defuerunt gissimè prætulere. Hoc non solum illud vitæ genus, cui se quondam Patriarchæ tradiderant, secundum decantatum illud HORATII: *Beatus ille qui procul negotiis, ut prisca* Neque enim hac ratione tantum licet, mentem variarum rerum cognitione liberius excolere, i in creaturis resplendentem ubique sapientiam, potentiam atque bonitatem indies rimari novere. *Multi autem & sunt*, ait idcirco summus & PHILOSOPHUS & ORATOR *de Offic.* *& negotiis publicis se removerint, ad otiumque perfugerint. In his & nobilissimi philosophi,* *unt: vixeruntque nonnulli in agris, delectati re sua familiari. His idem propositum fuit quod* *elis.* Quod si majores hominum societates, majoribus vitiis, ut experientia testatur, laborare re facilius se ab iisdem immunem servabit, qui extra tale commercium degens, quotidianis tenum corrumpuntur animi, quam malè adfectorum invidiam, quæ virtutem perpetuo comitari & mortale lyrae, Sarbievius, solitudinem suam excusaturus non verè minùs quam eleganter canit, *sine laude tectum. Semota laudem si meruit, vetat audire virtus. tutius invidi longinqua mira-* e aliorum quin & ipsius Reipub. commoda promovendi defectu hoc vivendi genus elegit, sed idcirco boni civis officia negligere, aliis aut ipsi quoque Reipublicæ parum prodesse, minorique Cap. III. ubi se etiam in privato lare explicet magnus animus. Si nempe, ita delituerit, ut ubicum- is solus Reipub. prodest, qui candidatos extrahit, & tuetur reos & de pace belloque censet, &c. *ad beatum vitam exponit, quæ exerceri etiam quietissimis possunt. Hoc nempe ab homine exigitur, ut profit hominibus, si* *us sibi. Nam cum vivit, commune agit negotium. Quomodo qui se deteriore facit, non sibi tantummodo nocet, sed etiam* *ne de se meretur, ut* *um alis eminentioribus* *mini Numinis providentia* *in commodis invigilat* *& Judex hæreditarius in* *CHRISTIANO HAD-* *UNEKENIA.* *Ampliss.* *um, Illustrissimo Ducis* *riae Bassumensis Camer-* *ICI & CAPPELLA* *filiam. Proaviam, T. T. METTAM BRANDS, Magnifici Consulis & JCI Johannis Brand & TT.* *iaci Consilium in* *et. Comique Hoveni* *um, TT. ANNAM GALT-* *um ipsi inde obijt Ve-* *lv, Magnan ex præcep-* *Wripus. Provia, TT.* *am curâ illum à parvulo educere ceperunt optimi parentes, at non diu illi hac felicitate frui* *proximâ propinquitate juratus fuit, à quibus huc in scholam publicam missus, absoluto ejus cur-* *ab humanitate nomen ferunt cum studiis philosophicis sub Clarissimis Professoribus, SAGIT-* *aximè disciplinâ Celeberrimorum Virorum ALBERTI MEIERI & WILHELMI HUPEDENII.* *Oderam transiit, ubi & summos Viros Illustrum HENRICUM COCCEJUM & MARCUM* *OMASII atque BODINI ulteriori institutione frueretur, tandemque se, Aulas Saxonicas atque* *ad Mœnum Ultrajectum profectus, illic æquè ac Lugduni in Batavis ad tempus hæsit, præcla-* *dein propius universo Belgio, per Brabantiam atque Flandriam ad Gallos tetendit, & postquam* *avit, tum verò Tolosâ per canalem ad Montem Pessulanum, atque Massiliam, dein per Avenio-* *um, Spiram atque Heidelbergam tandem Wetzlarium petiit. Hic cum ad praxin cameralem se* *argensem A. 1600. sospes Bremam rediit. Mox eodem adhuc anno Franequeram excurrrens,* *iores summo suo merito consecutus est. Inde ab illo tempore hic loci, Doctrinæ, quam sibi com-* *aec sub initium A. 1604. à Serenissimo Landgravio Hassiaco Homburgensi Friderico, consiliis* *sâ Bremam commeans, optatam occasionem invenit sponsalia ineundi cum Nobilissimâ omnibusque sexus sui de-* *c non Nobiliss. HELLE MEIERÆ, (quæ dein priore hoc marito fati functo, altero connubio juncta est Viro* *no) Viri verò S. Vener. atque Celeb. HIERONYMI GUILIELMI SNABELII, SS. Theol. D. & Prof. ad æd.* *feliciter consummavit, sicque impetratâ à Sereniss. Principe honorificâ dimissione, hic loci domicilium suum* *cia ipsi A. 1605. a. d. X. April. morte erepta est. A. 1605. a. d. XXVII. Oct. secundis votis sibi* *ARNOLDI AM ENDE, Comitum Palat. Cæs. Med. Doct. & Physici hujus urbis, & TT. LUCIÆ A LINE filiam.* *irgo Anna, tum s. Robertus Christianus & 6. altera Anna maturè decesserunt, totidem autem intermedii, puta* *altissima Virgo Charlotta Lucia, & 4. Johannes Philippus, elegantiorum literarum Studiosus itidem industrius,* *eum alienum ab omni fastu, mirâ comitate morumque honestate sibi omnium facili cum quibus versabatur* *erit, quanto candore cum aliis versatus sit, quam misericordem erga egenos, quam officiosum erga omnes* *valetudine, sed quàm parùm illi fidere liceat, exemplum ejus docere potest. Cum enim nupero Veneris die,* *itò apoplexiâ tangebatur, ita ut omnem linguæ membrorumque dextri lateris usum penitus amitteret, &* *mentum neque medicamina deglutire posset, vires omnes ita absorberentur, ut a. d. XXX. Junii inter 6. & 7.* *ii ossa sepulchro in spe beatæ resurrectionis. I Lector & sine morâ mori discere, ne te mors improvisò oppri-*

